

Legjobban a békére van szükségünk

• Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek! (Lk 2,14) – énekeljük és imádkozzuk a menyeyi seregektől körülvett angyal ujjongó köszöntését.

A béke ajándéka különösképpen sokat jelent nekünk ezekben a napokban, amikor az emberi békétlenség megannyi formáját tapasztaljuk életünkben, szűkebb környezetünkben és az egész világban. Látjuk és tudjuk, hogy legjobban a békére van szükségünk. Sokszor talán megkísért a kételkedés, hogy keresztségünk sikertelen kísérlet a béke megteremtésére, hiszen a sok karácsony ünneplése után sincs békesség a világban. És nincs békesség a szívekben sem. Oly nagy szükség van arra a békére, amit Jézus Krisztus ígért nekünk: Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. (Jn 14,27)

Izajás próféta erőteljes képekkel beszél arról, milyen lesz, amikor az eljövendő Messiás elhossa a békét: Akkor majd együtt lakik a farkas a

A betlehemi békeláng is Krisztus megszületésére emlékeztet

▲ FOTÓK: VERES NÁNDOR

báránnyal, és a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelészik majd a borjú s az oroslán, egy kisgyerek is elterelgetheti őket. (Iz 11,6)

Eljövételével Jézus Krisztus meghozta a békét. Ahol Jézus békéje kiárad, ott az emberi szívben megváltozik valami. Akkor az oroslán-szívű és farkasindulatú ember nem

akarja többé bántani a gyengébbet. Ahol Jézus békéje megjelenik, ott a „farkasok” szelídek lesznek: nem irigylik azt, ami a másoknak van, nem akarnak ártani senkinek, nem akarják titokban eltulajdonítani vagy erőszakkal elvenni azt, ami a másé, hanem adni és segíteni akarnak. Örülnek annak, ha a másoknak

jól megy, örülnek mások gazdagságának és tehetségének.

Az első karácsonykor Isten megmutatta, hogy Ő adja nekünk a békét, és ez a béke az emberi szívekben születik meg. Jézus Krisztusban látható és érthető karácsonyi ajándékot

adott nekünk. Nem viselkedni tanít, hanem megváltoztat belülről. Aki összeköti életét Jézussal, azt Isten belülről változtatja meg. Az ilyen ember már nem haragszik, nem áll bosszút, nem sérteget, meg tud bocsátani.

Isten beleszületett ebbe a világba, hogy velünk legyen nehézségeinkben, félelmeinkben, kilátástalannak tűnő helyzeteinkben, és képessé tegyen minket a béke társadalmának építésére. Viszont nem feledkezhetünk meg arról, hogy a béke mindig Isten ajándéka. Nélküle nincs béke.

Kérjük a betlehemi Kisdedet, hogy költözzön szívünkbe. Töltsön el az Ő békességével, hogy mi is a békesség megvalósításának eszközei lehessünk. A Boldogságos Szűzanya, a Béke Királynője legyen közbenjárónk, hogy mi is az áldott béke hordozóivá válhassunk.

Karácsony ünnepén ezért imádkozunk, és ezt kívánjuk minden kedves hívünknek, minden embernek, hogy mindannyian tiszta szívvel énekeljük az angyalokkal együtt: Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek!

Kegyelemteljes karácsonyi ünnepet és áldott, boldog új esztendőtt kívánunk.

† Dr. Kovács Gergely
érsék, apostoli kormányzó

Helyet készíteni Jézusnak

• És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyezteté őt a jászolba, mivelhogy nem valának helyük a vendégfogadó háznál. (Lk 2,7)

A karácsonyi történet azzal kezdődik, hogy a fogadóban nem volt hely Jézus számára. Az, hogy neki istállóban kellett megszületnie, azért történt, mert sehol máshol nem volt hely a vajúdo Mária számára. A próféták már régen megmondták, hogy a Messiás Júda törzséből fog származni, és Betlehemben fog megszületni. Erre emberileg nem sok esély volt, de Isten úgy rendezte, hogy az ígélet és a prófécia beteljesedjék. Ha Betlehemben kell megszületnie, akkor úgy fog történni. Ez Isten akarata volt, ám az istállóban való megszületéshez az ember járult hozzá, ez emberi tényező volt. Ezen a karácsonyon az a kérdés: hol van vagy hol nincs hely Jézus számára?

Nemrég hatalmas visszhangot váltott ki Németországban és a nemzetközi sajtóban, hogy a német külügyminiszter utasítására eltávolították a keresztet Münster városának Béke-terméből. A politikai protokolláris okokra hivatkozva vé-

tette le a feszületet a G7 gazdasági csúcstalálkozó idejére. A kereszt 482 éve része a teremnek, és arra még soha nem volt példa, hogy onnan elmozdítsák. A feszületnek nem volt helye többé a városházán.

A mai világban szinte minden átvette a vendégfogadónak a szerepét, és majdnem sehol sem látják már szívesen Jézust. Ma mindenkit és mindent el kell viselni, „tolerálni”, kivéve a Megváltót. Kevés hely van már számára a mindennapi beszédben. Kevés hely van számára a munkahelyeken, az iskolákban – nem is beszélve a politikáról. Sajnos a betlehemi gyermeket egyre

kevesebb helyen fogadják szívesen. Néha még a mi életünkben sincs számára hely. Közülünk is sokan panaszkodnak, hogy „tele van az életük” és már nem fér bele semmi. Tele vagyunk gondokkal, programokkal, s ezért még gyerekeinknek sem fér bele a sok tennivaló mellett a vallásóra. Nekünk pedig nincs időnk a vasárnapi istentiszteletre, közösségi alkalmakra. Így nem cso-

da, hogy Jézus idegen számunkra. Szinte zavaró, ha róla beszélnek, vagy ha ő szól hozzánk. Hány és hány családban ünnepelnek úgy, hogy karácsonykor még a nevét sem említik meg, Isten fia a kívül reked otthonainkból.

Kedves testvéreim! Kérlek titeket, hogy e karácsonyon készítsetek Jézusnak egy kis helyet. Szorulatok összéb, mert minden csak az ember akaratán múlik, és valójában mi döntjük el, mi a fontos és mi nem. Egyszer megkértek egy rabbit, mondja meg, hol lakik az igaz Isten. Ő a következőt válaszolta: ott, ahol befogadják, ahol legalább egy tennyeinyi hely adatik számára. Mert különös módon, ha befogadom az Urat, akkor nem szűkebb lesz a hely azzal, hogy ő odaköltözött, hanem tágasabb. S minél többen leszünk odabent és minél több testvérem van szív szerint, annál tágasabb lesz a hely.

A karácsony igazi öröme az, hogy az Isten befogadott bennünket, utánunk jött, hogy mi is hazajöhessünk. Halljuk meg ezt az örömhírt úgy, hogy forduljunk feléje, váljunk nyitottakká, elfogadókká, s tudjuk befogadni tiszta szívből a felkínált kegyelmet, irgalmat és szeretetet. Isten áldjon meg bennünket!

Kató Béla
református püspök

Készítsünk Jézusnak helyet otthonunkban, szívünkben